

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent strafzaken, kamer G29w, 1 februari 2017

Notitienummer parket
GE69.98.229-16
S/2015/3939-MD

In de zaak van **het openbaar ministerie** tegen:

1. L.P., zaakvoerder, geboren te (...) op (...), wonende te (...);(661009199719)
2. SF BVBA, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, met maatschappelijke zetel te (...), met ondernemingsnummer (...);
3. D.P., monteur van gebouwen, geboren te (...) (Polen) op (...), wonende te (...), , verblijvende te (...), met de Poolse nationaliteit; (...)
4. J.Z.O. SP, vennootschap naar Pools recht, met maatschappelijke zetel te (...);

DE EERSTE: als aangestelde of lasthebber van de TWEEDE, nl. in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de TWEEDE

DE TWEEDE: als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis van het strafwetboek

DE DERDE: als aangestelde of lasthebber van de VIERDE, nl. in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de VIERDE

DE VIERDE: als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis van het strafwetboek

Gelet op de beschikking van. de Raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 6 mei 2016 tot doorverwijzing van de EERSTE tot en met de VIERDE naar de correctionele rechtbank.

VERDACHT VAN: te 9000 GENT en elders In het Rijk,

als dader of als mededader,

- A. vreemdelingen te hebben tewerkgesteld in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbepalingen ervan, alsmede rechtstreeks of als tussenpersoon een vreemdeling met het oog op tewerkstelling België te hebben doen binnenkomen, of in dat verband enige door die wet verboden daad te hebben gesteld, strafbaar gesteld door artikel 175 van het Sociaal strafwetboek, met betrekking tot de volgende 3 personen van Oekraïense nationaliteit in de periode van 1 februari tot 1 maart 2016:

1. V.Z.,
2. O.N.,
3. V.K.,

(wet 6 juni 2010, strafbaar met een geldboete van 600 tot 6.000 euro en/of een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar)

B. werknemers te hebben tewerkgesteld zonder elektronische mededeling aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels, strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal strafwetboek, met betrekking tot de volgende 10 personen:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2015 tot 1 maart 2016;
2. K.A.P., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
3. J.P., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
4. P.G.H., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
5. K.Z., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
6. I.T.M., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
7. P.A., in de periode van december 2012 tot 1 maart 2016
8. V.Z., in- de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
9. O.N., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016
10. V.K., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;

(wet 6 juni 2010, strafbaar met een geldboete van 600 tot 6.000 euro en/of een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar)

C. met het oogmerk om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welke hij of een ander verschuldigd is, oplichting te hebben gepleegd, strafbaar gesteld door artikel 235 van het Sociaal strafwetboek, met name door de tewerkstelling van Poolse en Oekraïense werknemers in België door middel van een Poolse postbusfirma en Poolse stroman.

(wet 6 juni 2010, strafbaar met een geldboete van 600 tot 6.000 euro en/of een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar)

D. het niet betalen van loon aan een werknemer, strafbaar gesteld door artikel 162, 1° van het Sociaal Strafwetboek, met betrekking tot de volgende 10 personen, herhaaldelijk in de navolgende periodes:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2015 tot 1 maart 2016;
2. K.A.P., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
3. J.P., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
4. P.G.H., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
5. K.Z., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
6. I.T.M., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
7. P.A., in de periode van december 2012 tot 1 maart 2016
8. V.Z., in- de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
9. O.N., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016
10. V.K., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;

(wet van 6 juni 2010, strafbaar met een geldboete van 50 tot 500 euro)

BIJ SAMENHANG:

E. zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, nl. het misdrijf zoals omschreven in artikel 433 quinquies §1, 3° van het Strafwetboek, door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem ten einde deze persoon aan het werk te zetten of te laten aan het werk zetten in omstandigheden die strijdig zijn niet de menselijke waardigheid, met name door de betrokkenen tewerk te stellen a rato van 6 EUR per uur tot 10 uur per dag en 6 dagen per week in mensenwaardige omstandigheden, met betrekking tot de volgende personen en in de volgende periodes:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2015 tot 1 maart 2016;
2. K.A.P., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
3. J.P., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
4. P.G.H., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
5. K.Z., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
6. I.T.M., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
7. P.A., in de periode van december 2012 tot 1 maart 2016
8. V.Z., in- de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
9. O.N., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016
10. V.K., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;

(strafbaar met opsluiting van 1 tot 3 jaar en met een geldboete van 100 tot 10.000 euro, of in geval van verzwarende omstandigheden zoals omschreven in artikel 433 septies S.W. met opsluiting van 10 tot 15 jaar en met een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro)

F. rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het Strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, te weten de verhuring van bedden in de woning gelegen te (...) a rato van 200 EUR per bed per maand, ten aanzien van de volgende personen en in de volgende periodes:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2015 tot 1 maart 2016;
2. K.A.P., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
3. J.P., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
4. P.G.H., in de periode van 25 januari 2015 tot 1 maart 2016;
5. K.Z., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
6. I.T.M., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
7. P.A., in de periode van december 2012 tot 1 maart 2016
8. V.Z., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;
9. O.N., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016
10. V.K., in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016;

(strafbaar met opsluiting van 6 maanden tot 3 jaar en met een geldboete van 500 tot 25.000 euro, of in geval van verzwarende omstandigheden zoals omschreven in artikel 433 undecies, lid 1, 1° S.W. met opsluiting van 1 tot 5 jaar en met een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro)

Vordert dat het de Rechtbank behage over te gaan tot de bijzondere verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te (...) (44809, sectie en perceelnr.: I566P) gelet op de artikelen 433novies, 3de lid Sw. en 433terdecies, 2de lid Sw.

DE TWEEDE en de VIERDE:

In ondergeschikte orde gedagvaard teneinde zich als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers veroordeeld worden, in toepassing van artikel 104 van het

Sociaal Strafwetboek, artikelen 1382, 1383 en 1384 van het Burgerlijk Wetboek en art. 162, juncto art. 194 Sv.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De beklaagden werden door de raadkamer naar deze rechtbank verwezen bij beschikking van 6 mei 2016.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend. Alle beklaagden verklaarden op de openbare terechtzitting van 1 juni 2016 vrijwillig te verschijnen voor alle tenlasteleggingen.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank is voor alle feiten bevoegd gelet op hun onderlinge samenhang.

De rechtbank heeft als tolken aangesteld J.W., wonende te (...), , en T.D, wonende te (...), om de derde beklaagde bij te staan voor de vertaling van het gezegde van het Nederlands in het Pools en omgekeerd, en die de door de wet bepaalde eed hebben afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 juni 2016.

De zaak werd op de terechtzitting van 7 december 2016 in zijn geheel voor de zetel in zijn huidige samenstelling hernomen.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 7 december 2016:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door M. Deconynck, substituut arbeidsauditeur;
- de eerste beklaagde, L.P., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V.M.P., meester V.P.L., beiden advocaat (...), en meester V.E.W., advocaat te (...), die ondergeschikt de opschorting van de uitspraak van veroordeling, en meest ondergeschikt een werkstraf. vraagt;
- de tweede beklaagde, SF BVBA, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester U.A., advocaat van de lasthebber ad hoc, meester R.D., beiden advocaat te (...);
- de derde beklaagde, P.D., in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester W.I., advocaat te (...);
- de vierde beklaagde, J.Z.O. SP, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester V.L., advocaat te (...), als advocaat van de lasthebber ad hoc, meester C.T., advocaat te (...).

3. De rechtbank verbetert en vult de dagvaarding aan als volgt:

- de naam van de eerste beklaagde wordt verbeterd naar L.P.;

- de naam van de derde beklaagde wordt aangevuld als volgt: D.P.;
- de naam van de betrokkene in de tenlasteleggingen B.7, D.7, E.7 en F.7 wordt verbeterd naar P.A.;
- de begindatum van de incriminatieperiode van de tenlastelegging A wordt aangevuld met 2016;
- de begindatum van de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen 13.1, D.1, E.1, F.1 wordt verbeterd naar 15 januari 2016 in plaats van 2015;
- de begindatum van de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen B.3, B.4, D.3, D.4, E.3, E.4, F.3, F.4 wordt verbeterd naar 25 januari 2016 in plaats van 2015;
- de begindatum van de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen B.7, D.7, E.7 en F.7 wordt verbeterd naar 15 april 2014 in plaats van december 2012 gezien de oprichtingsdatum van de Poolse vennootschap J.Z.O. SP zich volgens de verklaringen van de lasthebber ad hoc en de raadsman van de zaakvoerder van J.Z.O. SP situeert halverwege de maand april 2014;
- de tenlastelegging C wordt aangevuld met de incriminatieperiode: 'in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016', gezien de oprichtingsdatum van de Poolse vennootschap J.Z.O. SP zich volgens de verklaringen van de lasthebber ad hoc en de raadsman van de zaakvoerder van J.Z.O. SP situeert halverwege de maand april 2014.

De rechtbank verbetert en vult de tenlasteleggingen A en B aan als volgt:

"als dader of als mededader,

- A. Vreemdelingen te hebben tewerkgesteld in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en **met artikel 175, §1 Sociaal Strafwetboek, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan 3 maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot (...)
- B. Werknemers te hebben tewerkgesteld zonder elektronische mededeling aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 5 november 2002 (...) **van de gegevens vereist krachtens dit koninklijk besluit, in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemers zijn prestaties aanvat**, strafbaar gesteld door artikel 181, §1, 10 van het Sociaal strafwetboek, met betrekking tot (...)"
- "E. zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, nl. het misdrijf zoals omschreven in artikel 433 quinquies §1, 30 van het Strafwetboek, door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, **het nemen** of de overdracht van de controle over hem **met als doel het verrichten van werk in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid**, met name (...)"

Het openbaar ministerie verduidelijkt de dagvaarding in die zin dat zij met de vermelding van de artikelen 433septies en 433undecies Strafwetboek de in deze artikelen vermelde verzwarende omstandigheden viseert voor wat betreft de tenlasteleggingen E en F:

- de rechtbank heromschrijft bijgevolg de tenlastelegging E met de verzwarende omstandigheid (art. 433septies, 20 Sw.) dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de betrokkenen verkeerden te gevolge van hun onwettige of precaire administratieve en sociale toestand, zodanig dat de betrokken personen in feite geen echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken;
- de rechtbank heromschrijft de tenlastelegging F bijgevolg met de verzwarende omstandigheid (art. 433undecies, 1° Sw.) dat van de betrokken activiteit een gewoonte is gemaakt.

Gelet op de verzwarende omstandigheid betreft tenlastelegging E een misdraad.

Aannemende dat er voor alle beklaagden wat betreft de tenlastelegging E aanleiding bestaat om slechts correctionele straffen tilt te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot criminele straffen (artikelen 1 en 2 wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden zoals gewijzigd bij artikel 46 en 47 van de wet van 11.07.1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versnelling en de modernisering van de strafrechtspleging).

4. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

5. Op 31 oktober 2015 merkt de politie vanop straat dat er werken worden uitgevoerd aan de (...). Een persoon vervoert er een voile kruiwagen grond naar een container die een tiental meter verder op de openbare weg staat. Wanneer de politie langs het huis passeert, ziet men dat een tweede persoon een greppel aan het graven is in een huls dat gerenoveerd wordt. Later die dag beslist de politie een controle uit te voeren. De twee personen die ook eerder die dag werken aan het uitvoeren waren, zijn nog steeds ter plaatse aan het werk. Bij interpellatie blijkt het te gaan om twee arbeiders van Oekraïense nationaliteit die een Pools visum voorleggen aan de politiediensten. Het gaat om B.S. en B.V. Beiden kunnen zich moeilijk uitdrukken, noch in het Nederlands, noch in het Engels.

Kort daarop komt een zekere M.P. ter plaatse. Hij blijkt te werken als tussenpersoon en legt uit dat er een contract werd afgesloten met een zekere D.P., de derde beklaagde, hun werkgever, die in Polen verblijft. Op concrete vragen over de organisatie van de tewerkstelling van beide Oekraïners moet hij het antwoord evenwel schuldig blijven. Er is geen dimona- of limosamelding gebeurd. Er kunnen geen Al- . formulieren worden voorgelegd.

De politie wint verder inlichtingen in en verkrijgt zo de informatie dat het pand eigendom is van BVBA S.F., tweede beklagde (hierna: S.F.). Via de secretaresse van S.F. verneemt de politie dat de werken worden uitgevoerd door de onderaannemer J.Z.O. SP, vierde beklagde (hierna: J.Z.O. SP) en dat D.P., de zaakvoerder, in Polen verblijft voor de rest van de week. De aanvraag voor het tijdelijk parkeerverbod aan de werf blijkt gedaan te zijn door S.F. BVBA. De zaakvoerder van S.F. is L.P., de eerste

- beklagde. -

D.P. kan op geen van zijn gekende gsm-nummers bereikt worden en kan niet worden aangetroffen op zijn verblijfsadres aan de (...). Daar steekt de brievenbus propvol met post voor de BVBA C. & C. en de BVBA M.C. & C. een schildersbedrijf van L.P. met 1 arbeider in dienst.

6. Op basis van deze informatie beslist de arbeidsauditeur om een onderzoek te voeren naar de tewerkstelling van Oekraïense of andere buitenlandse arbeidskrachten door D.P. en zijn Poolse vennootschap J.Z.O. SP. Er worden niet BOM-plichtige observaties gevraagd op het verblijfsadres van de arbeiders, (...) en een eventuele volging naar hun werkplaats.

7. De observaties bevestigen dat er tal van buitenlandse werknemers verblijven op het adres in de (...), die zich verplaatsen met een Fiat Ducat^o met Poolse nummerplaat en tewerkgesteld zijn in de woningen in de (...) nummers (...) tot en met (...). Al deze panden zijn eigendom van L.P. en/of S.F. BVBA.

8. Op 2 februari 2016 omstreeks 9.30 uur vindt een controle plaats op 2 werven gelegen aan de (...). Daar worden 3 Oekraïners en 7 Polen aan het werk aangetroffen. Deze zouden tewerkgesteld worden door J.Z.O. SP, met als zaakvoerder D.P. Deze laatste verblijft officieel in Polen.

9. De Oekraïense onderdanen verblijven illegaal in het land en worden gerepatrieerd. Zij verklaren nooit in Polen te hebben gewerkt voor D.P. Ze worden gehuisvest aan de (...), een rijwoning eigendom van S.F. BVBA en van L.P. Ze verklaren dat ze 200 euro per bed per maand dienen te betalen en dat ze er met 10 à 12 personen wonen. Ze werken sinds 1 februari 2016. D.P. is de baas aan wie ze verlof moeten vragen of zich ziek moeten melden. Ze noemen zichzelf arbeiders met een "loon".

Ze weten niet onder welk statuut ze werken en hebben nog geen documenten ondertekend. Ze beschikken niet over limosa- of AI-documenten. Ze weten niet of ze sociaal verzekerd zijn. Ze verklaren dat ze via via of via internet geronseld werden om in België te komen werken als arbeider.

10. P.A. verklaart zelfstandig elektricien te zijn die met zijn firma factureert aan D.P. Hij verklaart dat deze hem zeker 2-daagse opdrachten geeft en zijn materiaal levert. D.P. is zijn baas die bepaalt waar hij moet gaan werken en wat hij moet gaan doen. D.P. controleert zijn prestaties en houdt zijn uren bij. Hij stelt hem ook veiligheidskledij ter beschikking. Er is veel rotatie van personeel "D.P. gooit de minder goede werkkrachten buiten". Daarom zijn er vaak andere. Hij mag 8 of 10 euro per uur factureren.

11. P.J. verklaart dat D.P. zijn baas is. Hij zei aan de telefoon dat hij enkel via een zelfstandig statuut zou kunnen werken. Hij heeft in Polen als zelfstandige gewerkt en heeft daar een boekhoudster. Voor D.P. werkt hij samen met de anderen. Hij vraagt verlof en meldt zijn ziekte aan D.P. . Hij factureert 8 à 10 euro per uur en werkt naar eigen zeggen als "bouwvakker".

12. P.K. noemt zichzelf een "werknemer die een "loon" ontvangt. Hij ondertekende nog geen "arbeidsovereenkomst" en wachtte daarop. Verder verklaart hij dan weer dat zij allemaal zelfstandige onderaannemers waren. Hij moet melden aan D.P. indien hij ziek is of vakantie wil. Hij krijgt zijn opdrachten telefonisch van D.P.

13. M.T. verklaart een arbeider te zijn. Hij veronderstelt dat D.P. zijn werkgever is. Hij had tot dan toe enkel telefonisch contact met hem. Hij dacht dat hij een bedrijf had in Polen. Hij ontvangt een "loon" en dient ziekte of vakantie te melden of te vragen aan D.P. Hij weet niet of hij sociaal verzekerd is en heeft nog geen enkel document ondertekend. Hij krijgt zijn werkopdrachten van D.P. .

14. K.P. verklaart dat hij werkt als arbeider. D.P. is zijn baas. Hij wordt per uur betaald. Hij is in zijn "proefperiode". Hij kent het adres of de naam van de vennootschap niet. Hij werkte nooit voor D.P. in Polen en zag hem maar één keer. Hij solliciteerde via internet. Hij ondertekende geen enkel document. Hij ging met D.P. naar de werf en kreeg er zijn taken toegewezen. Op 1 maart 2016 verklaart hij dat hij op de werf werd gecontroleerd door D. Peter en Françoise. Ze waren altijd tevreden over zijn werk.

15. G.D. stelt zelfstandige te zijn. Zijn firma werd 3 weken voordien opgericht. Hij moest van D.P. een firma oprichten om in België voor hem te kunnen komen werken. Hij krijgt zijn werkopdrachten van D.P. of van de ploegbaas. Hij werkt als stukadoor. Bij ziekte of verlof dient hij zich te wenden tot D.P. of de ploegbaas. Hij zou 8 euro netto verdienen.

16. Z.K. verklaart werknemer te zijn van J.Z.O. SP en dat het de bedoeling is om een contract bij L.P. te tekenen. D.P. werkt enkel voor die L.P. (p. 147 karton I, kaft verder onderzoek II). Hij heeft in Polen niet gewerkt voor J.Z.O. SP en is nog in zijn "proefperiode". D.P. is de baas en als hij tevreden is, mag hij blijven. L.P., D.Peter en Françoise komen af en toe kijken naar het werk. Enkel D.P. geeft hem instructies. Hij betaalt geen huur en heeft geen limosa- of detachingsdocumenten. Hij werkte op verschillende locaties in België, steeds renovaties voor L.P. D.P. werkt altijd voor L.P. Hij dacht dat hij 8 euro per uur zou gaan verdienen.

17. C.K. verklaart via internet in contact te zijn gekomen met J.Z.O. SP. Hij werkt als werknemer bij J.Z.O. SP, meer bepaald als loodgieter. Hij woont in Dordrecht. Hij zou 1.600 euro krijgen waarvan 400 euro BTW afgetrokken zou worden die hij zou terugkrijgen indien hij een firma zou opstarten. Hij dient 6 dagen te werken van 7 uur tot 17 uur en de zaterdag van 7 uur tot 15 uur. Alle werknemers werken op dezelfde manier. Het is D.P. die zegt wat ze moeten doen en die ook het werk controleert.

18. M.P. noemt zichzelf werknemer en chauffeur van D.P., dit sedert 3 jaar. Hij leerde hem kennen in België. Hij betaalt geen huur en krijgt 1.200 euro, ongeacht hoeveel uren hij werkt. De eigenaar van de huurwoning is L.P.

19. Op 1 maart 2016 wordt de woning aan de (...) bezocht door de Wooninspectie. Uit het proces-verbaal van de Wooninspectie blijkt dat alle kamers in het pand ongeschikt en onbewoonbaar zijn. Er is geen elektriciteit (budgetmeter niet opgeladen) en geen warm water (elektrische boiler), de gasvoorzieningen in de woning werken niet, er zijn geen rookmelders en er is ernstig elektrocutiegevaar.

De Wooninspectie heeft een herstellvordering uitgebracht lastens Laure en L.P. met betrekking tot de woning wegens inbreuken op art. 20 Vlaamse Wooncode. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent heeft zich op 4 mei 2016 aangesloten bij deze vordering. Uit een navolgend proces-verbaal van 5 augustus 2016 blijkt dat de woning aan de (...) opnieuw conform is aan de minimale woonkwaliteitsvereisten voor een eengezinswoning die geschikt is voor bewoning door maximaal 5 personen.

20. L.P. is verhoord op 1 maart 2016. Hij verklaart D.P. al 10 jaar terug te hebben leren kennen. Hij huurde toen een appartement bij hem en had problemen om zijn huur te betalen. Hij liet hem met zijn firma een aantal werken uitvoeren. Hij had een Poolse firma waarvan hij zaakvoerder was en waarmee hij enkele mensen in dienst had. Hij had in de loop der jaren verschillende bedrijven, onder andere E.B. Hij werkte niet steeds enkel voor hem. Hij werkt sinds 6 maanden met J.Z.O. SP en voordien sedert 2 à 3 jaar met E.B. Zijn zoon Sebastian heeft ook nog voor hem gewerkt. Voor grotere werken heeft hij een aannemingsovereenkomst met J.Z.O. SP. Voor kleinere werken wordt met een forfaitair bedrag gewerkt. Hij maakt bestekken en er wordt overal een factuur van gemaakt. L.P. bepaalt wel waar D.P. zijn materialen moet aankopen, bijv. bij familie. Hij werkt ook samen met de firma P.L. voor verbouwingen. De bestekken van J.Z.O. SP worden vertaald naar het Frans. Voor grote werken wordt met een forfaitair bedrag gewerkt, voor kleinere werken worden de uren van het personeel genoteerd. Hij gaat zelf regelmatig naar de werven en doet er kwaliteitscontrole. Hij ziet dan ook de werknemers van J.Z.O. SP, bij zijn weten allemaal Polen. Hij werkt met Peklass en J.Z.O. SP omdat ze snel personeel ter beschikking kunnen hebben en de werken kunnen starten, niet omdat ze goedkoper zijn dan Belgische firma's. Ze zijn dit niet. Bij Belgische firma's is het moeilijke om voldoende personeel te vinden om snel met de werken te kunnen starten. Hij kent het arbeidsregime van de werknemers niet. Hij heeft enkel contact met D.P. Hij weet niet of hij met werknemers of zelfstandigen werkt. Hij of zijn bedrijven voeren geen controle uit op de tewerkstelling van zijn werknemers.

D.P. huurt een huis van hem in (...), waar hij met zijn echtgenote Eva woont. Hij huurt ook de (...) aan 1.200 euro per maand. Hij laat er zijn personeel logeren. Hij weet niet hoeveel personeelsleden er logeren. Er is plaats voor maximum 3 à 4 personen. Hij weet niet of D.P. dit financieel regelt met zijn personeel en of hij er winst op maakt. Hij wist niet dat er 10 personen logeerden en zou dit niet getolereerd hebben. Hij weet niet waarom D.P. verklaart dat hij daarvan op de hoogte was. Hij wist ook niet van de budgetmeter. Hij denkt dat D.P.

makkelijk en flexibel over personeel kan beschikken omdat er weinig werk is in Polen. Hij is nooit op het bedrijf in Polen geweest. Hij wist niet dat er Oekraïners aan het werk waren.

Ten aanzien van de onderzoeksrechter verklaart hij dat hij de toestand in de (...) niet kon controleren omdat dit een schending van de privacy van de huurder zou zijn. Hij kocht recent een fermette in (...). De fermette zal verbouwd worden door D.P.

Bij herverhoor op 9 april 2016 blijft hij erbij dat hij niet wist dat er 8 à 10 personen in de (...) verbleven.

21. D.P. verklaart op 1 maart 2016 sinds februari 2016 in een hoeve van L.P. te verblijven te (...), voor 700 euro per maand. Hij is de enige zaakvoerder van J.Z.O. SP, waarvan de zetel gevestigd is in Polen, Bialystok. Zijn firma doet algemene bouwwerken. Hij werkt niet met Poolse werknemers, maar met Poolse zelfstandige onderaannemers die via hem in België tewerkgesteld worden. Hij sloot met hen onderaannemingscontracten af. Ze worden per uur betaald of per prestatie afhankelijk van de werf en de aard van het werk. Hij bepaalt wanneer ze werken en waar. De manier waarop ze betaald worden, wordt met hen onderhandeld. Hij factureert als enige aan de opdrachtgevers. Hij betaalt dan op zijn beurt de afgesproken arbeidsuren aan de Poolse onderaannemers. Hij is sinds juni of juli 2014 met J.Z.O. SP, een BVBA, actief in België. Daarvoor werkte hij met een andere Poolse firma die hetzelfde deed: E.B. Dit was een eenmanszaak. Hij werkte sedert 5 à 6 jaar voor L.P. en zijn firma's S.F. BVBA en P.S. Hij leerde hem kennen in België toen hij met E.B. aan het werken was voor hem, in onderaanneming van een andere firma. Hij vroeg hem dan rechtstreeks voor hem te werken in onderaanneming. Ze hebben daarvoor een algemene overeenkomst afgesloten waarin staat dat hij in zijn opdracht woningen renoveert. L.P. wist dat hij Poolse zelfstandigen tewerkstelt die voor hem zijn woningen renoveren. Hij betaalt zijn Poolse zelfstandigen 10 euro per uur bruto. Zij stellen dan op hun beurt een factuur op voor hem. L.P. betaalt hem per werf. Hij maakt een offerte met het aantal geschatte werkuren nodig voor een opdracht en de prijs van de materialen. Hij rekent 18 euro bruto per geleverd werkuur. Hij haalt zijn winst uit de materialen die hij in Polen aankoopt en uit de 8 euro die hij per uur meer vraagt voor een zelfstandige. Van de 10 euro die ze krijgen moeten de zelfstandigen hun kosten betalen van sociale lasten in Polen, verzekeringen, transport, eten en verblijf in België. Ze worden deels cash en deels per overschrijving betaald. L.P. bemoeit zich niet met de betalingen en welke Poolse zelfstandigen hij tewerkstelt. Ze werken gemiddeld 50 uur per week. In Polen verdient een zelfstandige gemiddeld 5 euro per uur, dus ze zijn tevreden. Hij werkte vroeger ook met Oekraïense zelfstandigen maar het was niet mogelijk om hen legaal in België te laten werken. Hij plaatst via internet een advertentie dat hij op zoek is naar bouwvakkers. De Oekraïners hebben daarop gereageerd. Ze hebben nooit voor J.Z.O. SP in Polen gewerkt en wisten dat ze als zelfstandigen gingen werken in België. Ook de Poolse zelfstandigen hebben nooit voor hem in Polen gewerkt. De 3 Oekraïners die werden aangetroffen ging hij 8 euro per uur betalen tot ze hem konden aantonen dat ze wel degelijk legaal in België konden werken en dan ging hij hen 2 euro extra betalen. Het is mogelijk dat de Polen netto 8 euro en de Oekraïners 6 euro verdienden. Hij vroeg aan L.P. om de zelfstandigen die voor hem werkten te laten wonen aan de (...). Hij woonde er eerst zelf 3 jaar alleen, en later met Poolse zelfstandigen. Hij betaalde ongeveer 1.120 euro per maand. L.P. wist dat de zelfstandigen

daar gehuisvest werden en kwam er geregeld langs. Hij wist dat er gemiddeld 8 mensen verbleven en soms ook 10. Voor de werf aan de (...) die al 2 jaar duurde was er meer volk nodig. L.P. had hem erop attent gemaakt dat er teveel mensen waren in de woning. Hij tolereerde dit tijdelijk en vroeg hem om zo snel mogelijk een oplossing te vinden. Hij vraagt zelf 200 euro per maand alle kosten inbegrepen, zonder de maaltijden. Sommigen gaan er wonen omdat ze de taal of de streek niet kennen. Hij sluit met hen geen huurcontracten af. Hij woont er zelf niet meer onder meer omdat hij meer privacy wil, het te druk is daar en hij gezondheidsproblemen heeft. Hij zoekt de zelfstandigen in Polen via een internetadvertentie. Hij stelt dat hij op zoek is naar zelfstandige bouwvakkers om in België samen te werken en werken uit te voeren onder zijn Poolse firma. Hij stelt als voorwaarde dat zij in orde zijn om als zelfstandige te werken. Hij heeft geen andere activiteiten met zijn firma in 2016 in Polen: In 2015 waren die er wel. Hij huurt nog een appartement in Polen. Hij heeft er een garage met werkmateriaal. Hij gebruikt dit niet. Hij werkt zelf niet meer omwille van zijn slechte gezondheid. L.P. is in België zijn voornaamste opdrachtgever. De uitvoering van de werken wordt door L.P. opgevolgd of door een medewerker. Er worden dan soms door P.L., zijn medewerkers of architect opmerkingen gegeven of zaken die ze moeten veranderen of beter doen. Ze worden praktisch dagelijks gecontroleerd op de werf. Hij is zelf niet altijd op de werf aanwezig. Hij heeft geen ploegbaas. Er is wel iemand van de zelfstandige Polen die op de werf aanspreekbaar is en die hem bij problemen contacteert. Hij gaat soms meerdere keren per dag controleren en soms dagen niet, het hangt af van de werken.

Sommige maanden verdient hij 7.000 à 8.000 euro netto per maand en soms maar 3.000 à 4.000 euro. Op sommige offertes van S.F. BVBA of P.S. worden de aanvankelijk geraamde prijzen van werk lager ingevuld na onderhandelingen met L.P. Het is correct dat hij 18 euro per uur rekent voor prestaties van de Poolse zelfstandigen. L.P. weet hoeveel hij hen betaalt en vraagt het regelmatig zelf aan de Poolse zelfstandigen die voor hem werken.

Hij zegt versted te staan van het courante uurloon in België en zich gebruikt te voelen door L.P. Hij werkt nog niet zo lang en niet altijd met zoveel zelfstandigen in onderaanneming. Het was maar heel kort dat er zoveel mensen woonden. Normaal wonen ze er met 5 à 7 mensen. Hij verplicht ze niet om daar te wonen. Hij liet zich niet in België inschrijven, omdat hij meestal in Polen verblijft.

Bij herverhoor op 11 april 2016 verklaart hij slechts 2.000 à 3.000 euro per maand over te houden. In december 2015 is L.P. nog in de (...) geweest en zag hij de toestand van de woning, alsook het aantal bewoners. Toen verbleven er 5 medewerkers en het was er minder rommelig. Hij plaatste de budgetmeter omdat zijn medewerkers teveel verbruikten. Hij huurde ook 2 andere studio's in de (...) van P.L. voor zijn onderaannemers. Hij verblijft sedert 9 jaar in België in panden van L.P. Op zijn studio te (...) in Polen komt hij zelden of nooit.

Hij liet zich nooit inschrijven in België omdat hij zaakvoerder is van een Poolse vennootschap. De kosten en belastingen voor Poolse firma's zijn veel lager dan in België. Hij wil zich niet in België vestigen omwille van zijn gezondheidstoestand, zijn familie en zijn partner in Polen en een gebrekkige kennis van de taal. Hij heeft een boekhouder in (...), F.C. Hij heeft in Polen geen werkmateriaal meer en voerde er de voorbije 5 jaar geen werken uit.

Hij stelt zelf de facturen van J.Z.O. SP op. Hij voegde bij factuur 20/2015 een overzicht met het aantal gewerkte uren omdat L.P. dit vroeg. Men wil weten hoeveel uren zijn mensen aan een bepaalde prestatie hebben gewerkt en hoeveel de materialen hebben gekost. Hij verklaarde geen winst te maken op de materialen. Hij rekent de kostprijs door aan L.P. Hij werkte de laatste 5 jaar hoofdzakelijk voor L.P. Hij paste het uurloontarief in die periode niet aan omdat L.P. anders met een ander bedrijf zou gaan werken dat met Bulgaren of Polen werkt. Op de grote werven wordt er meestal door D.PETER. gecontroleerd en op de kleine door K.F. Ze controleren dan welke materialen er gebruikt worden en zijn soms vergezeld van experts. Er wordt ook gecontroleerd met hoeveel mensen er gewerkt wordt, want de werken duren volgens hen altijd te lang en de werken gebeuren volgens hen met té weinig mensen. L.P. wist hoeveel hij zijn onderaannemers betaalde omdat hij bij alle facturen de details steekt met het aantal gepresterde uren en de kosten van de materialen.

22. Op 1 maart 2016 werden huiszoekingen verricht op het privéadres van L.P., in de kantoren van S.F. BVBA aan de (...) en in de (...). In de privéwoning van L.P. wordt een handgeschreven notitieblaadje aangetroffen met werktijden en een loonberekening. Op het briefje staat bovenaan "voor op de frigo te plakken." Bij de huiszoeking in de (...) wordt op de frigo een gelijkaardig briefje teruggevonden met een to-dolijstje "doen op zaterdag".

23. Op vraag van de rechtbank werden een aantal **aanvullende verhoren** uitgevoerd.

D.PETER. wordt verhoord op 6 juli 2016. Hij verklaart samengevat:

- Zaakvoerder te zijn van BVBA LD Stone dat handelt in onroerend goed projectontwikkeling;
- Via LD Stone werkt hij nauw samen met S.F. BVBA; hij factureert niet aan S.F. BVBA maar geniet een bestuurdersvergoeding per project;
- Hij had regelmatig contact met D.P., de zaakvoerder van J.Z.O. SP; hij weet niet waarom J.Z.O. SP niet zelf de aanvragen deed voor het plaatsen van verkeerstekens;
- Hij hield toezicht op de kwaliteit van de werken op de werven (...); de werf nummer (...) was integraal voor S.F. BVBA in aanneming van J.Z.O. SP. Wat betreft huisnummer (...) was het de bedoeling dat de kopers de renovatie zelf gingen regelen. Zij kozen er zelf voor om met J.Z.O. SP te werken. Hij deed toezicht op de werken tot voor de verkoop aan het jonge koppel. Hij deed dit om die mensen niet aan hun lot over te laten. Ze wilden een zo optimaal mogelijk resultaat verkrijgen. Voor het huisnummer (...) was dit enkel tot voor de renovatie en daarna om de mensen niet aan hun lot over te laten;
- Het is correct dat hij controleerde welke materialen gebruikt werden en dat hij zich liet bijstaan door experts (ingenieurs en architecten);
- Hij controleerde niet het aantal aanwezige werknemers van J.Z.O. SP, maar stelde soms wel vast dat er weinig vooruitgang was; het is niet uitgesloten dat hij dit dan ook

zo communiceerde naar D.P. toe; hij heeft zich echter nooit bemoeid met het aantal werknemers dat D.P. inzette en hij was zelf baas over zijn personeel;

- Hij verklaarde naar de totaalprijs te kijken in de offertes; als hij een offerte te duur vindt dan is dit na het inwinnen van het advies van experts;
- Hij stelde zich geen vragen bij het lage all-in tarief van 18 euro per uur; hij kon dit niet berekenen, meestal geschiedde de berekening per prestatie of per vierkante meter of zo; hij ontkende zicht te hebben op de kostprijs van materialen en de werkuren van de werknemers van de aannemer; hij had ervaring in de vastgoedsector maar slechts 3 jaar in de bouwsector;
- De vraag naar het loon van de betrokken arbeiders in vergelijking met het normale loon in de bouw vond hij niet relevant voor hemzelf; het is de totaalprijs die belangrijk is;
- De Nederlandstalige to-dolijst gevonden in de (...) was niet van hem; hij gaf nooit opdrachten aan de werknemers van D.P. noch schriftelijk, noch mondeling.

K.F. verklaart op 28 juli 2016 samengevat:

- Zij is secretaresse bij S.F. BVBA sedert 2012; haar werkgever is L.P.;
- Ze houdt zich voornamelijk bezig met de verhuur van het patrimonium van S.F. BVBA en verzorgt de administratie; ze betaalt de facturen, beantwoordt de briefwisseling en e-mails;
- Ze weet dat D.P. een aannemer is van de firma J.Z.O. SP die werken uitvoerde voor S.F. BVBA, en dat hij vaak naar Polen moest voor behandeling; Ze kan zich niet meer herinneren hoe het komt dat ze op 3 november 2015 wist en aan de politie meldde dat hij tot het einde van de week in Polen zou verblijven; de gegevens van J.Z.O. SP stonden op de facturen van J.Z.O. SP die werden overgemaakt; ze wist waar D.P. verbleef omdat hij woningen huurde bij S.F. BVBA;
- S.F. BVBA deed de aanvragen voor het plaatsen van verkeerstekens In het kader van de werken omdat D.P. de landstalen niet goed machtig is en de procedures niet goed kende; zij deed de aanvragen om D.P. te helpen;
- Wat betreft de facturen 19/2015 en 20/2015 die zij op 30 april 2015 van D.P. per e-mail ontving betreffende werken aan de (...) en schoonmaakwerken in de tuin (...), waarbij zij deze kort nadien terugmailde dat ze de factuur 20/2015 had veranderd naar een factuur "grote schoonmaak (...)" en kort daarna aan L.P. mailde dat het eigenlijk wel ging om een factuur voor 101 uren opkuis aan de (...) verklaarde zij: de heer L.P. heeft verschillende vennootschappen, onder meer P.S. NV; de werken aan de (...) waren werken voor S.F. BVBA; ze kon de facturen wijzigen die door J.Z.O. SP werden toegestuurd omdat ze als word-documenten werden opgestuurd; ze deed dit omdat de facturen niet juist waren opgesteld, ze corrigeerde deze; verder wou ze niets verklaren zonder het ganse mailverkeer te bekijken; ze weet niet waarom ze prestaties

van de ene plaats naar de ander zou moeten factureren;

Ze handelde alleen; ze doet nazicht van de facturaties en zal vastgesteld hebben dat het verkeerd was;

- Ze ontkende toezicht te hebben gehouden op de werken door J.Z.O. SP; ze heeft slechts 1 keer een werf opgevolgd in opdracht van L.P. aan de (...); ook deze werken werden uitgevoerd door J.Z.O. SP; ze had regelmatig contact met D.P. ; ze ontkende dat zij nazicht deed of kon doen van het aantal werknemers dat er bezig was; ze zag wel facturen van J.Z.O. SP passeren, maar daar stond enkel een totaalbedrag op voor de renovatie per werf; ze wist niet hoeveel de werknemers of medewerkers van D.P. verdienden; ze heeft dit pas vernomen na de verhoren van L.P., ze wist het niet en vindt het schandalig;
- Ze had geen vorming in de bouw en kent de prijzen van de manuren niet; de prestaties voor de uit te voeren werken werden altijd besproken met de heren L.P. of D.P.;
- Ze is niet op de hoogte van de aanwezigheid van een to-dolijst in het Nederlands op het adres aan de (...); ze kwam daar zelf niet.

24. O.B. verklaart op 1 juli 2016 samengevat:

- Het huis aan de (...) in augustus 2015 te hebben gekocht via het vastgoedkantoor Vicus van de eigenaar S.F. BVBA;
- J.Z.O. SP werd hen aangeraden door de firma S.F. BVBA met als spreekbuis D.PETER.; het renovatiecontract werd opgesteld via Vicus - de contactpersoon was een zekere Kristof;
- S.F. BVBA was bereid zelf de renovatie te doen, maar ze wilden bepaalde dingen anders doen dus werden ze doorverwezen naar J.Z.O. SP door D.PETER.;
- Het voorbehoud "dat de koper van de woning, met name S.F. BVBA alle verantwoordelijkheid met betrekking tot alle sociaalrechtelijke gevolgen van de aannemer draagt" lieten zij opnemen om zich in te dekken; hij weet niet waarom S.F. BVBA de verantwoordelijkheid op zich wou nemen;
- Het was D.P. die de werken opvolgde; ze converseerden in het Frans en S.F. BVBA had er niets meer mee te maken;
- Met L.P. zelf heeft hij nooit onderhandeld; met D.P. heeft hij nooit gesproken over de bouwvakkers; hij veronderstelde dat het Poolse werknemers waren en had er vertrouwen in dat alles in orde was;
- Hij heeft geen zicht op de relatie tussen D.P. en S.F. BVBA; D.P. was de zaakvoerder van J.Z.O. SP.

R.C. voegt daaraan toe:

- De overeenkomst met betrekking tot de verkoop werd ondertekend op het kantoor van Vicus; daar werd S.F. BVBA vertegenwoordigd door D.PETER., hij ondertekende de overeenkomst echter niet, deze werd later opgestuurd; bij de notaris was een dame aanwezig voor S.F. BVBA;
- D.P. heeft de firma J.Z.O. SP aangeraden en aangeboden voor de verbouwing; deze firma was reeds bezig in het aanpalend huis (...); ze waren niet verplicht om met J.Z.O. SP te werken voor de verbouwingen; S.F. BVBA verklaarde samen te werken met J.Z.O. SP en de offerte was goed;
- Het renovatiecontract werd heen en weer gemaïld; er gebeurden aanpassingen op haar verzoek; ze weet niet wie voor J.Z.O. SP tekende; D.P. kwam later naar de werf om bepaalde dingen te bespreken en hij vertegenwoordigde J.Z.O. SP;
- In verband met het voorbehoud inzake sociaalrechtelijke gevolgen verklaarde zij dat dit op aanraden van haar vader en van Vicus werd opgenomen; ze waren enigszins verrast dat J.Z.O. SP een buitenlandse firma was en ze wilden zekerheid dat alles in orde zou zijn;
Ze vermoedt dat S.F. BVBA wist dat de firma J.Z.O. SP met alles in orde was anders zouden zij deze waarborg niet verstrekt hebben in het contract;
- Op de werf hadden ze contact met D.P. ; hij sprak Frans en was aanspreekbaar op de werf; ze maakten met hem een afspraak via D.PETER. van S.F. BVBA die er ook vaak aanwezig was om in het aanpalende huis de werken op te volgen;
- Ze wist niet hoeveel D.P. zijn mensen betaalde; voor de verbouwingen werd een totaalprijs bepaald; ze verbraken het contract nadat was gebleken dat de werklui van J.Z.O. SP niet meer opdaagden en het werkmateriaal ook verdwenen was; ze vernam van D.PETER. dat zij niet ingeschreven waren.

Procedure

25. Met betrekking tot de exceptio obscuri libelli

26. De eerste en de tweede beklagde werpen in conclusie de onontvankelijkheid van de strafvordering op. Het zou hen bij lezing van de dagvaarding immers niet duidelijk zijn welke feitelijke gedragingen hen precies ten laste worden gelegd onder de tenlasteleggingen A1, A2 en A3 gezien artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek verschillende strafbare handelingen behandelt en verschillende strafniveaus bevat. Dit verweermiddel dient eerst door de rechtbank te worden ontmoet.

De beklagden beroepen zich hiermee op de zogenaamde "exceptio obscuri libelli". In zijn letterlijke betekenis verwijst dit naar een "exceptie" in verband met de nietigheid van de dagvaarding. In strafzaken wordt de dagvaarding echter niet geregeld door artikel 702 Gerechtelijk Wetboek maar door de artikelen 145 (voor de politierechtbank), 182 (voor de correctionele rechtbank) en 211 (voor de hoven van beroep) Wetboek van Strafvordering.

Deze artikelen bepalen niet in welke bewoordingen de dagvaarding de ten laste gelegde feiten moeten omschrijven, en zijn ook niet voorgeschreven op straffe van nietigheid. Volgens het Hof van Cassatie mag de nietigheid van de dagvaarding daarom slechts worden uitgesproken als een essentieel bestanddeel van die akte ontbreekt of als bewezen is dat het recht van verdediging door die onregelmatigheid is miskend (zie o.a. Cass. 29 maart 2000, Arr. Cass. 2000, 674; Cass. 23 mei 2001, Arr. Cass. 2001, 994, Pas. 2001, 959; Cass. 12 november 2002, Arr. Cass. 2002, 2449, Pas. 2002, 2155; Cass. 14 februari 2007, Arr. Cass. 2007, 376, Pas. 2007, 326; Cass. AR P.08.1929.N 31 maart 2009, www.juridat.be). Wat dit laatste betreft dient ook te worden verwezen naar artikel 6.3.a EVRM dat bepaalt dat een ieder tegen wie een vervolging is ingesteld het recht heeft om onverwijld, in een taal die hij verstaat en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldiging.

27. In casu stelt de rechtbank vast dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.3, zoals verbeterd en aangevuld, bestaan in het in strijd met de Wet van 30 april 1999 tewerkgesteld hebben van drie Oekraïense personen in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016.

Zoals hoger uiteengezet is bij een controle op 2 februari 2016 vastgesteld dat drie Oekraïense arbeiders aan het werken waren in een pand, eigendom van S.F. BVBA. Deze vaststellingen zijn ruim beschreven in het strafdossier en meerder verklaringen zijn dienaangaande afgelegd, de PV's van illegaliteit van de drie arbeiders zijn te vinden in karton I, eerste onderkaft, P63 ev. Uit deze PV's valt onder meer op te maken dat de drie Oekraïners geen machtiging hadden op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk.

De geviseerde handelingen zijn door het openbaar ministerie dan ook voldoende precies en nauwkeurig omschreven in het licht van alle gegevens van het strafdossier waarvan de eerste en de tweede beklaagden kennis hebben kunnen nemen.

De dagvaarding voorziet daarmee in de essentiële bestanddelen van de tenlasteleggingen. De *exceptio obscuri libelli* wordt afgewezen als ongegrond.

28. Met betrekking tot de observaties.

De verdediging van de eerste beklaagde werpt op dat de observaties uitgevoerd in het dossier observaties zouden zijn die aan de controle van de Kamer van Inbeschuldigingstelling onderworpen zijn. Het zou volgens de verdediging gaan om "stelselmatige" observaties.

De rechtbank stelt vast dat de arbeidsauditeur een uitdrukkelijke opdracht heeft gegeven aan de politiediensten om over te gaan tot "observaties buiten BOM" op het verblijfsadres van de werknemers in de (...) en met de opdracht hen desgevallend te volgen om hun plaats van tewerkstelling te achterhalen.

De politiediensten hebben dit kantschrift uitgevoerd en hebben op 8 december 2015 en 29 december 2015 een observatie uitgevoerd. Hun bevindingen hiervan hebben zij geakteerd in het PV GELA5146/16 (karton I stuk 54 strafdossier). In datzelfde PV hebben de politiediensten volledigheidshalve melding gemaakt van het feit dat zij navolgend, in de

periode van 5 januari 2016 tot en met 19 januari 2016 nog diverse keren "gepasseerd" zijn aan de panden in de (...) en de (...).

Een stelselmatige observatie in de zin van artikel 47sexies § 1 van het Wetboek van Strafvordering is een observatie van meer dan vijf opeenvolgende dagen of van meer dan vijf niet-opeenvolgende dagen gespreid over een periode van een maand, een observatie waarbij technische hulpmiddelen worden aangewend, een observatie met een internationaal karakter, of een observatie uitgevoerd door de gespecialiseerde eenheden van de federale politie.

Uit niets blijkt dat de passages aan de panden in de periode van 5 januari 2016 tot en met 19 januari 2016 stelselmatige observaties waren. Het PV vermeldt enkel dat de politie "is gepasseerd" wat geenszins hetzelfde is als het uitvoeren van een stelselmatige observatie in de zin van artikel 47sexies Wetboek van Strafvordering. De politie heeft het recht om te patrouilleren of op de openbare weg een woning te passeren. Daarbij kunnen zij vaststellingen doen. Geen enkel element in het dossier wijst er op dat de politie in de periode van 5 januari 2016 tot en met 19 januari 2016 "observatie" zou hebben uitgevoerd die verder gingen dan passeren of patrouilleren.

De rechtbank oordeelt dat uit het dossier niet kan worden afgeleid dat de politie "stelselmatige" observaties zou hebben uitgevoerd. Het argument van de verdediging mist feitelijke grondslag. Het bewijsmateriaal vervat in het PV GELA5146/16 is rechtsgeldig.

29. Met betrekking tot de "huiszoeking".

De verdediging van de eerste beklagde stelt dat de politiediensten die de Oekraïense werknemers vergezelden op 2 februari 2016 naar de woning in de (...) een onwettige huiszoeking zouden hebben verricht. Hetzelfde stelt de verdediging met betrekking tot de betreding van deze woning door de sociale inspectiediensten diezelfde dag.

Deze stelling kan niet worden gevolgd.

De drie aangetroffen Oekraïners hadden geen wettelijk verblijf in het land en waren op 2 februari 2016 bestuurlijk van hun vrijheid beroofd met oog op verwijdering van het grondgebied (cfr. PVGE55LA8607/16 — PVGE55LA8611/16 - PVGE55LA8605/16). Deze vreemdelingen werden door de politie begeleid naar de woning in de (...) om hun spullen op te halen gezien zij die dag nog naar het gesloten opvangcentrum in (...) zouden worden overgebracht. De aanwezigheid van de politiediensten in de woning (...) was bijgevolg rechtmatig gelet op hun bewakingsopdracht in het kader van de bestuurlijke vrijheidsbeneming van de illegale vreemdelingen.

Rechtmatig in de woning aanwezig, stelden de politiediensten vast dat er duidelijke, concrete en precieze aanwijzingen waren van economische uitbuiting/huisjesmelkerij gelet op de toestand van de woning waarin de arbeiders verbleven. Het fotomateriaal gehecht aan het aanvankelijk PV GE55LA8785/16 getuigt van deze materiële vaststellingen. Gelet op deze nieuwe situatie, door hen de visu vastgesteld, bevonden de politiediensten zich vanaf dat ogenblik in een heterdaad situatie waarin ze correct gehandeld hebben door een zoeking in het pand uit te voeren en hun vaststellingen met een fotodossier te staven. Zij hebben rechtmatig

contact opgenomen met de sociale inspectiediensten en hen in bijstand gevorderd gezien de sterke aanwijzingen van economische uitbuiting. De rechtbank wijst er in dat verband op dat de sociale inspectie over een eigen bevoegdheid beschikt inzake het vaststellen van feiten van mensenhandel door economische uitbuiting op grond van artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek. Ook de sociale inspectiediensten handelden dan ook in het kader van de heterdaad procedure en deden in dat kader rechtsgeldige vaststellingen. De rechtbank oordeelt dat ter zake geen sprake is van een illegale huiszoeking.

Beoordeling van de schuldvraag

A. Tenlastelegging C, zoals aangevuld — oplichting

30. Is J.Z.B. SP een postbusvennootschap?

31. De vervolging door de arbeidsauditeur gaat ervan uit dat de tewerkstelling van de in de dagvaarding vermelde Poolse en Oekraïense onderdanen werd georganiseerd via een Poolse postbusfirma, J.Z.O. SP, en een Poolse "stroman", D.P., met als doel te ontsnappen aan de betaling van Belgische socialezekerheidsbijdragen (en loonvoorwaarden). L.P. en S.F. BVBA zouden een constructie hebben opgezet of daaraan deelgenomen hebben om in België op illegale wijze Polen en Oekraïners tewerk te stellen met ontduiking van de Belgische socialezekerheidsbijdragen.

32. De beklaagden voeren aan dat J.Z.O. SP geen postbusfirma was en dat D.P. een onafhankelijke aannemer was.

Dit verweer kan niet worden bijgetreden en is in strijd met de vele feitelijke elementen van het strafdossier, met name:

- de feitelijke vaststelling dat S.F. BVBA, de facturen van J.Z.O. SP eigenhandig aanpaste waar dit nodig werd geacht (cfr. factuur 20/2015 J.Z.O. SP);
- de feitelijke vaststelling dat de vergunningen voor de tijdelijke parkeerverboden naar aanleiding van de renovaties door J.Z.O. SP werden aangevraagd door S.F. BVBA in plaats van door J.Z.O. SP;
- de feitelijke vaststelling dat tijdens de eerste werfcontrole op 31 oktober 2015 D.P. niet bereikbaar was en K.F., bediende van S.F. BVBA, zijn agenda kende en de inspectiediensten kon meedelen dat hij zich tot het einde van de week in Polen zou bevinden;
- de feitelijke vaststelling dat op datum van de tweede controle op 2 februari 2016 D.P. evenmin aanwezig was;
- de feitelijke vaststelling dat in de (...) een Nederlandstalige 'to-dolijst' (getiteld "Doen zaterdag") uithing, terwijl D.P. het Nederlands niet machtig is en ontkent dat de lijst van zijn hand is (karton I, kaft verder onderzoek II, stuk 91 fotodossier sociale inspectie);

- de feitelijke vaststelling dat bij de huiszoeking in de privéwoning van L.P. een handgeschreven document werd aangetroffen met een uurrooster waarop geschreven staat "voor op de frigo te plakken" (karton I, kapt verder onderzoek II p 100);
- de e-mail van 15 juni 2015 van L.P. waarin hij D.P. vermaant omdat hij de facturen aan Polymat/Hubo niet betaald heeft, terwijl hij een persoonlijke relatie heeft met de zaakvoerder en waarin hij stelt dat hij de schulden zal afbetalen (karton II, bijlage 15);
- de feitelijke vaststelling dat aan de facturen van J.Z.O. SP telkens een aparte afrekening met detail van de kostprijs van het materiaal en van de arbeidskrachten aan het uurloontarief van 18 euro per uur is gevoegd;
- de feitelijke vaststelling dat D.P. door L.P. werd ingezet als klusjesman, wanneer en waar L.P. dit nodig achtte/wenste (kapotte deuren ophalen, onkruid wieden - zie p. 715 en 722 in karton II);
- de vermelding op de blokpolis woningen van D.PETER. bij KBC van het adres van S.F. BVBA als correspondentieadres;
- de feitelijke vaststelling dat de maatschappelijke zetel van J.Z.O. SP meer dan 600 kilometer verwijderd is van het adres van inschrijving van D.P. in S.J., en de verklaring van deze laatste dat hij slechts sporadisch op de maatschappelijke zetel van J.Z.O. SP aanwezig is;
- de feitelijke vaststelling dat in de aannemingsovereenkomst met betrekking tot de • Tolh-uislaan 15 tussen J.Z.O. SP en het koppel O.-R. volgend beding werd opgenomen "dat de verkoper van de woning, met name S.F. BVBA alle verantwoordelijkheid met betrekking tot alle sociaalrechtelijke gevolgen van de aannemer draagt" (karton II, bijlage 30, p. 1240);

de verklaringen van D.P. waaruit blijkt dat:

- o J.Z.O. SP quasi uitsluitend in onderaanneming voor S.F. BVBA werkt;
- o J.Z.O. SP geen eigen werkmateriaal meer heeft in Polen;
- o J.Z.O. SP al gedurende vijf jaar geen eigen activiteiten meer heeft in Polen;
- o er geen eigen ploegbaas in België is van J.Z.O. SP;
- o J.Z.O. SP beroep doet op een Belgische boekhouder;
- o hijzelf, gelet op zijn gezondheidstoestand, niet meer werkt;
- o de werken worden opgevolgd door L.P. en/of door een medewerker van deze laatste;
- o de controle op de werven wordt uitgevoerd door L.P. en/of een medewerker van deze laatste en dit bijna dagelijks;
- o L.P. navraagt hoeveel J.Z.O. SP de Poolse arbeiders betaalt;

- o L.P. een overzicht wil van de gewerkte uren en de prestaties van de werknemers van J.Z.O. SP controleert;
- de verklaring van K.P. waaruit blijkt dat hij op de werf wordt gecontroleerd door Peter en Françoise;

de verklaring van Z.K. waaruit blijkt dat:

- o hij werkt voor "F." in België;
- o D.P. de baas is, maar dat Peter, L.P. en Françoise af en toe komen kijken;
- o hij in België op verschillende locaties bij renovaties werkte voor L.P.;
- o dat D.P. altijd voor L.P. werkte (kaft verder onderzoek II, p. 172, 174);
- de verklaring van O.B. dat J.Z.O. SP hen aangeraden werd door S.F. BVBA met als spreekbuis D.PETER.;
- de verklaring van D.P. dat hij toezicht hield op de kwaliteit van de werken op de werf Tolhuislaan 15, ook na de verkoop door S.F. BVBA en tijdens de renovatie door J.Z.O. SP;

de verklaring van L.P. waaruit blijkt dat:

- o hij bepaalt waar D.P. het werkmateriaal dient aan te kopen, o.m. bij familie. Ter illustratie: "ik bepaal waar hij zijn materialen aankoopt of met welke materialen hij dient te werken, wij kopen bijvoorbeeld bij OBV Omdat dit familie is, als er bepaalde promoties zijn in winkels, bvb voor keukens, kopen we daar." (karton 1, onderkaft 2 p 107)
- o hij zelf regelmatig naar de werven ging om kwaliteitscontrole te doen;
 - de feitelijke vaststelling dat S.F. BVBA onder meer als maatschappelijk doel heeft het verbouwen van panden maar op 1 bediende na geen eigen personeel in dienst heeft dat zou kunnen instaan voor de uitvoering van deze werken.

Al deze elementen zijn belangrijk en onderling overeenstemmend en bevestigen dat de Poolse firma J.Z.O. SP slechts een vehikel was voor S.F. BVBA om op goedkope wijze renovaties aan te bieden in het kader van haar vastgoedactiviteiten. De renovaties werden in één beweging onderhandeld met de koop/verkoop van het vastgoed van S.F. BVBA. S.F. BVBA profiteerde daarbij van het lage all-in tarief van 18 euro/uur van J.Z.O. SP. De constructie was zonder meer opgezet om de Belgische lonen en sociale zekerheidsbijdragen te ontwijken. Het exoneratiebeding in de overeenkomst met O.B. spreekt op dat punt boekdelen. Dat de enige bedoeling van de constructie J.Z.O. SP — S.F. BVBA lag in de lage kostprijs van de tewerkgestelde arbeiders blijkt verder nog uit de verklaring van D.P. die stelt de uurlonen niet te hebben willen optrekken uit schrik dat L.P. anders met een ander bedrijf dat met Bulgaren of Polen werkt, zou beginnen. L.P. en S.F. BVBA vormden één geheel met J.Z.O. SP, D.P. en de Poolse en Oekraïense arbeiders. Het totaalpakket werd louter formeel en op papier

opgesplitst om de sociale fraude mogelijk te maken en S.F. BVBA juridisch af te scheiden van de illegale praktijken binnen J.Z.O. SP.

33. Wat met de arbeidsrelaties van de bouwvakkers?

Het openbaar ministerie gaat ervan uit dat de in de dagvaarding vermelde Oekraïense en Poolse onderdanen allen werknemers waren, dit met inbegrip van degenen van wie een overeenkomst tot zelfstandige samenwerking en/of een AI-formulier door de verdediging wordt voorgelegd.

Zoals hoger beoordeeld, is J.Z.O. SP een loutere postbusvennootschap, zonder eigen activiteiten en kent zij haar bestaansreden enkel als noodzakelijk onderdeel van een frauduleuze constructie. De overeenkomsten en AI-formulieren werden enkel met deze frauduleuze intentie opgesteld/aangevraagd, met het oog op het goedkoper maken van de betrokken arbeidskrachten. Dit intentioneel misbruik beslaat ook de detacheringsbepalingen, nu de AI-formulieren ab initio met bedrieglijk opzet zijn aangevraagd.

Het beginsel "fraus omnia corrumpit" heeft een karakter van "openbare orde" nu het raakt aan het algemeen maatschappelijk belang dat vereist dat bedrog volstrekt wordt verboden en dat de rechtsgevolgen ervan volledig worden geneutraliseerd. Dit betekent dat de bedrieglijk tot stand gekomen rechtshandeling of, zoals in casu, de bedrieglijk verkregen toepassing van de detacheringsregels, volledig wordt uitgeschakeld, nu er geen subjectieve rechten mogen ontstaan op basis van de bedrieglijk verkregen toepassing van een rechtsregel. Het verweer van de beklaagden met verwijzing naar het Unierecht kan dan ook niet worden gevolgd. De hierboven uiteengezette toepassing van de fraus-leer is immers in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie dat aanneemt dat het Unierecht niet zo ruim mag worden toegepast dat het de misbruiken van ondernemers zou dekken of volstrekt kunstmatige constructies die geen verband houden met de realiteit zou onverlet laten. (cfr. arrest 8 november 2007, C-251/06, Ing Bauer- www.curia.europa.eu)

De hierboven aangetoonde fraude belet dan ook dat de overeenkomsten en AI-formulieren rechtsgeldig uitwerking zouden hebben en een invloed zouden hebben op de beoordeling van de arbeidsrelatie. De arbeidsrelatie tot de aangetroffen bouwvakkers moet dan ook 'beoordeeld worden' aan de hand van de concrete feitelijke elementen van het dossier zonder rekening te houden met de voorgelegde overeenkomsten en AI-formulieren.

34. Op grond van de vele feitelijke elementen uit het strafdossier, waaronder niet in het minst de eigen verklaringen van de bouwvakkers, komt de rechtbank, tot het oordeel dat de Oekraïense en Poolse bouwvakkers geen financiële onderhandelingsmacht hadden, dat zij niet werkten met eigen materiaal en dat ze geen inspraak hadden in de uitvoering van de werken. Zij droegen commercieel geen enkel risico. Evenmin hadden zij belangrijke investeringen gedaan. Zij manifesteerden zich niet als onafhankelijke zelfstandige contractspartijen maar gingen op als losse arbeidskrachten in de "poule" van goedkope werknemers ten behoeve van J.Z.O. SP/S.F. BVBA. Zij hadden geen inspraak in een aankoopbeleid of uitgavenbeleid, evenmin hadden zij inspraak in de planning, ze deelden niet in de winsten of de verliezen maar ontvingen enkel een vergoeding per uur. Van een onafhankelijke positie ten aanzien van

de werkploegen van de medecontractant, J.Z.O. SP of S.F. BVBA, was al helemaal geen sprake. In realiteit stelden zij louter hun arbeidskracht ter beschikking. Zij hadden geen enkele financiële of andere inbreng.

Ook is aangetoond dat in hoofde van de bouwvakkers er geen affectio societatis aanwezig was. Diverse betrokkenen verklaarden dat zij enkel voor D.P. konden werken in België indien zij een zelfstandig statuut hadden of een firma oprichtten. Dit was een voorwaarde hen opgelegd, geen vrije keuze. Dit gegeven verklaart waarom enkele Poolse arbeiders louter formeel een eigen vennootschap hadden. De Oekraïense arbeiders hadden dan weer geen notie van enig zelfstandig statuut. De verklaring van V.Z. is daarbij typerend: "ik weet niet of ik zelfstandige of werknemer ben."

De Polen en Oekraïners omschreven zichzelf als werknemers en D.P. als hun baas. Enkelen verklaarden dat zij in hun "proefperiode" waren en dat D.P. zou bepalen of ze konden blijven. D.P. bepaalde waar en wanneer ze dienden te werken en wat ze dienden te doen. Hij controleerde hun werk en aan hem dienden ze te melden indien ze ziek waren of verlof wilden. Zij werkten allen dezelfde uren. Hij recruteerde hen en bracht hen onder in de huurwoning. Al deze elementen zijn onverenigbaar met een samenwerking op zelfstandige basis.

Dat de Poolse arbeiders verklaren dat in eerste instantie de instructies werden gegeven door D.P. doet geen afbreuk aan het uiteindelijke werkgeverschap in hoofde van S.F. BVBA en haar zaakvoerder, L.P. De feitelijke organisatie op de werkvloer neemt niet weg dat J.Z.O. SP en D.P. slechts handelden binnen een strak keurslijf, uitgetekend door S.F. BVBA en L.P.

Grondige lezing van alle stukken in het strafdossier toont namelijk aan dat D.P. op zijn beurt handelde in opdracht van L.P. /S.F. BVBA die zelf ook toezicht hielden op het werk van D.P. Ook rechtstreeks waren L.P. / S.F. BVBA in de mogelijkheid om rechtstreeks op de bouwvakkers toezicht uit te voeren wanneer D.P. zich in het buitenland bevond. De verklaringen van de arbeiders moeten in het geheel van het strafdossier beoordeeld worden en dus tegen de achtergrond van de illegale constructie J.Z.O-SP-S.F. BVBA en de sturende hand van L.P.

De argumentatie ontwikkeld in besluiten voor L.P. en S.F. BVBA kan niet worden gevolgd. De rechtbank dient immers rekening te houden met de samenlezing van alle elementen van het strafdossier en niet louter de gefilterde verklaringen van de Poolse arbeiders. L.P. en S.F. BVBA waren wel de eindverantwoordelijken voor de aanwerving en de tewerkstelling van deze arbeiders. De verwevenheid tussen beide vennootschappen evenals het uitoefenen van het werkgeversgezag door S.F. BVBA en L.P., blijkt dan ook naar voldoening, zoals hierboven reeds uitvoerig besproken.

De frauduleuze constructie was van begin tot einde opgezet om de Belgische wetgeving te omzeilen en om in België geen sociale zekerheidsbijdragen te hoeven betalen. Zowel het opzet als de uitvoering van het misdrijf zijn bewezen.

De feiten voorwerp van de tenlastelegging C, zoals aangevuld, zijn bewezen.

De concrete toerekening van dit misdrijf aan elk van de beklaagden wordt hierna verder besproken.

B. Tenlasteleggingen onder A, zoals verbeterd en aangevuld, (illegale tewerkstelling Oekraïners), B, zoals verbeterd en aangevuld, (niet-aangifte tewerkstelling) en D, zoals verbeterd en aangevuld, (niet betalen loon)

35. De rechtbank stelt vast dat de politiediensten en de sociale inspectiediensten op 2 februari 2016 drie Oekraïense onderdanen en zeven Poolse onderdanen aan het werk hebben aangetroffen op werven gelegen aan de (...) tot (...) en aan de (...).

De drie Oekraïense onderdanen beschikten niet over een geldige verblijfsvergunning voor een periode van meer dan drie maanden in het Rijk. Hun verblijfsdocumenten (visum type D) gaf hen enkel het recht om in Polen arbeid te verrichten en daar te verblijven. Deze verblijfstitel gaf hen geen recht op een verblijf in een andere Lidstaat van de Europese Unie, dus ook niet in België. Zij werden op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken overgebracht naar het gesloten asielcentrum te (...) en gerepatriëerd. Hun illegale tewerkstelling is aangetoond (tenlasteleggingen onder A).

Geen van de aangetroffen arbeiders was DIMONA gemeld. Gelet op hun arbeid in ondergeschikt verband ten aanzien van S.F. BVBA is duidelijk -dat de DIMONA-meldingsplicht bestond voor alle aan het werk aangetroffen bouwvakkers. Deze verplichting werd niet nageleefd (tenlasteleggingen onder B).

De Oekraïense arbeiders waren tewerkgesteld aan een uurloon van 6 euro per uur. Eens hun -verblijf zou geregulariseerd zijn zouden zij 8 tot 10 euro per uur kunnen verdienen, zo werd hen beloofd. De Polen verdienden 8 tot 10 euro per uur. Deze uurlonen zijn niet in overeenstemming met de Belgische wettelijke barema's. Er werden goedkope bouwvakkers gezocht en gevonden om de renovatiewerken uit te voeren zonder dat de geldende regels inzake betaling van het loon werden gerespecteerd (tenlasteleggingen onder D).

Terecht stelt de verdediging van D.P. dat de incriminatieperiode dient te worden beperkt tot de dagen 1 en 2 februari 2016 voor wat betreft de Oekraïense arbeiders. Alle drie de Oekraïense arbeiders werden op 2 februari 2016 reeds overgebracht naar het gesloten asielcentrum in (...). Een tewerkstelling na 2 februari 2016 is niet aangetoond.

Om die reden acht de rechtbank de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, B.10, D.8, 0.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016, niet bewezen en worden de beklaagden daarvoor vrijgesproken.

Daarnaast stelt de rechtbank vast dat P.A., voor de tewerkstelling in het kader van J.Z.O. SP, werkte voor een firma uit D., D. & C. De in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode omvat ook deze tewerkstelling. De beklaagden hebben met deze firma niets te maken en dienen dan ook te worden vrijgesproken voor de tenlastelegging D.7, zoals verbeterd voor de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, 8.9, B.10, D.8, 0.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, wel bewezen voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.6, B.7 (doch enkel voor de periode van 27.07.2014 tot 01.03.2016), D.1 tot en met D.6, en D.7 (doch enkel voor de periode van 27.07.2014 tot 01.03.2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

De concrete toerekening van deze misdrijven wordt hierna besproken.

C. Toerekening tenlasteleggingen A, B, C en D, telkens zoals verbeterd en aangevuld

36. L.P. en S.F. BVBA

S.F. BVBA wordt vervolgd als werkgever en rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk krachtens de artikelen 5 en 41bis Sw.

In het sociaal strafrecht is de werkgever de persoon die met de werknemer verbonden is door een arbeidsverhouding die gekenmerkt wordt door een ondergeschikt verband, of dit nu op grond van een overeenkomst, of op grond van een statutair of een feitelijk verband is.

Het begrip "werkgever" heeft bijgevolg een autonome betekenis die ruimer is dan de gemeenrechtelijke (arbeidsrechtelijke) betekenis ervan.

Hierboven werd reeds uiteengezet dat S.F. BVBA het werkgeversgezag uitoefende over de werknemers vermeld in de dagvaarding. D.P. was zelf ondergeschikt aan S.F. BVBA en speelde een rol die in werkelijkheid niet meer was dan deze van een vaste koppelbaas. J.Z.O. SP was slechts een vehikel dat gebruikt werd om op goedkope wijze Poolse en Oekraïense arbeidskrachten naar België te halen, een rookscherp ten aanzien van de Belgische overheidsdiensten.

De bewezen verklaarde misdrijven kunnen op strafrechtelijk vlak aan S.F. BVBA worden toegerekend als werkgever.

Als zaakvoerder fungeerde L.P. als lasthebber van deze vennootschap. Ten onrechte stelt hij dat hij niet op de hoogte was van het uurloon waaraan de Polen en Oekraïners werkten. Dit is in strijd met de offertes, afrekeningen en facturen in het strafdossier en met de verklaring van D.P. Daaruit blijkt dat het uurloon van 18 euro ononderbroken en ongewijzigd werd gehanteerd sinds 2008. Als professioneel in de vastgoed- en bouwsector wist hij dat dergelijk tarief geen legale tewerkstelling kon inhouden. Ten onrechte voert hij ook aan dat hij daarop geen controle had dienen uit te oefenen. Hij oefende werkgeversgezag uit en had beslissingsbevoegdheid inzake de naleving van de sociaalrechtelijke wetten. In die zin kunnen de inbreuken hem strafrechtelijk worden toegerekend.

37. Wat de concrete toerekening van de ten laste gelegde misdrijven betreft, moet verder worden onderzocht of er sprake kan zijn van een cumulatieve strafrechtelijke verantwoordelijkheid van S.F. BVBA als rechtspersoon enerzijds, en L.P. als natuurlijke persoon anderzijds, nu zij in deze hoedanigheden worden veroordeeld.

Krachtens artikel 5 Strafwetboek is een rechtspersoon, ook een eenmans-BVBA, strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven, die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

In hoofde van een "eenmans-bvba" kan wel degelijk een eigen schuldpatroon worden vastgesteld. De omstandigheid dat voor het doen van die vaststelling rekening wordt gehouden met de gedragingen of verzuimen van de enige vennoot of zaakvoerder belet zulks niet (zie ook Cass. 3 maart 2015, P.13.1261.N/1).

S.F. BVBA had als maatschappelijk doel onder meer de aan- en verkoop en verhuur van onroerend goed.

De inbreuken werden gepleegd in het kader van de exploitatie van deze vennootschap en dus in haar belang en ter verwezenlijking van haar doel.

Deze misdrijven werden ook voor haar rekening gepleegd.

Er werd gekozen voor een bedrijfsvoering waarbij de sociaalrechtelijke regelgeving bewust niet werd nageleefd binnen S.F. BVBA. De inbreuken genereerden ook een economisch voordeel voor de vennootschap. Op de rechtspersoon rust bijgevolg een eigen strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

38. Artikel 5, tweede lid Strafwetboek bepaalt dat wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt, uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan, kan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd, kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.

Artikel 5, tweede lid Sw. voert dus een strafuitsluitingsgrond in voor degene die de minst zware fout heeft begaan. Die verschoningsgrond geldt evenwel alleen voor de dader van het door onvoorzichtigheid of onachtzaamheid gepleegde misdrijf en niet voor diegene die willens en wetens heeft gehandeld (zie o.a. Cass. 10 februari 2010, NC 2010, afl. 5, 293).

L.P. handelde bewust en vrijwillig, dit is willens. Er is bijgevolg geen grond voor de toepassing van de strafuitsluitingsgrond zoals bedoeld in artikel 5, tweede lid, Strafwetboek. De beklagde-natuurlijke persoon kan derhalve samen met de beklagde- rechtspersoon worden veroordeeld.

39. D.P en J.Z.B. SP

De inbreuken op sociaalrechtelijk vlak kunnen D.P. en J.Z.O. SP worden toegerekend als mededaders, hoedanigheid waarin beiden eveneens door het openbaar ministerie werden vervolgd.

Hoewel J.Z.O. SP slechts een juridisch vehikel was, was zij naar Poolse recht een reëel bestaande vennootschap, opgericht als onmisbare schakel om de Belgische sociale zekerheid en loonvoorwaarden te kunnen omzeilen. In die zin moet J.Z.O. SP naar het oordeel van deze rechtbank worden beschouwd als mededader waarbij deze vennootschap van meet af aan toeliet dat het werkelijke werkgeversgezag werd uitgevoerd door en onder controle van S.F. BVBA en L.P.

D.P. was evenzeer een onmisbare handlanger in de uitvoering van het fraudesysteem. Hij zorgde mee voor de Poolse dekmantel, was zaakvoerder van een schijnvennootschap, ronselde de Poolse en Oekraïense arbeiders en zorgde als spreekbuis voor de vertolking van de opdrachten en instructies van S.F. BVBA op de werkvloer. Zijn mededaderschap staat vast.

D. Tenlasteleggingen onder E. zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven - mensenhandel

40. Voor de beoordeling van deze tenlasteleggingen dient de rechtbank na te gaan of de beklagden die in de dagvaarding vermelde personen hebben aangeworven, vervoerd, overgebracht, gehuisvest, opgevangen, de controle over hen hebben genomen of overgedragen, met als doel het verrichten van werk in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Dit is een feitelijke beoordeling die de rechtbank dient te maken.

De bereidheid van de slachtoffers om in dergelijke omstandigheden te werken is daarbij van geen belang. Ook kan de behandeling of het inkomen die de slachtoffers in hun land van herkomst zouden genieten hebben niet als criterium gelden.

De rechtbank oordeelt, dat hoewel duidelijk is dat lage lonen werden uitbetaald en dat de tewerkstelling op zich illegaal was, niet is aangetoond dat de in de dagvaarding vermelde personen in onmenselijke omstandigheden werkten. Het is niet aangetoond dat de werknemers geen vrijheid hadden van komen en gaan, noch dat hun wil beperkt werd door welke vorm van dwang ook. Het onderzoek heeft te weinig feitelijke elementen opgeleverd om met de vereiste gerechtelijke zekerheid tot het besluit te komen dat sprake was van mensenhandel.

De beklagden dienen bijgevolg te worden vrijgesproken van de tenlasteleggingen E.1 tot en met E.10, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

E. Tenlasteleggingen onder F, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, - huisjesmelkerij

41. De rechtbank oordeelt dat het misdrijf huisjesmelkerij bewezen is in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklagde. Zij werden door het openbaar ministerie als daders en mededaders aan deze misdrijven vervolgd.

Het dossier toont aan dat de Poolse en Oekraïense arbeiders naar België werden gehaald en dat zij meteen werden ondergebracht, allen tezamen in een nog op te knappen pand van S.F. BVBA/ L.P.

De arbeiders dienden 200 euro per maand af te staan voor de huur van een bed in een kamer in de woning aan de (...), woning die niet conform was aan de minimale woonkwaliteitsvereisten. De kamer dienden zij te delen met andere arbeiders. Zij ontvingen geen huurcontract en konden dus van vandaag op morgen buiten gezet worden.

Uit de vaststellingen van politie, sociale inspectie en Wooninspectie blijkt dat het smerig was in de woning, dat zij aten en sliepen met 3 personen in een kamer van 15 m², dat sommigen aten op een emmer in hun kamer omdat er geen tafels en stoelen waren. De kwaliteit van de slaappleaatsen was beneden het menswaardige, de rechtbank verwijst hiervoor onder meer naar de beschrijving door de sociale inspectie: "He bed links is kapot: de hele achterkant, inclusief poten staat gewoon tegen de muur. De veer hangt scheef in het bed en ligt achteraan onstabiel op houten blokken. Alle matrassen en kussens zijn smerig." (karton I, kaft 2, p46 verso)

Uit het proces-verbaal van de Wooninspectie blijkt dat deze kamers ongeschikt en onbewoonbaar waren. Op datum van de controle was er geen elektriciteit omdat de budgetmeter niet opgeladen was, de arbeiders beschikten na lange werkdagen dan ook niet over warm water, ze hadden geen verwarming; er waren geen rookmelders en er was ernstig elektrocutiegevaar. Op het ogenblik van de vaststellingen verbleven zij met 8 à 10 arbeiders in de woning terwijl de woning daar niet voor geschikt was (1 toilet, 1 keuken, 1 badkamer). Van enige privacy was geen sprake.

De Oekraïners betaalden samen 600 euro voor een kamer van 15 m² die niet aan de elementaire woonvereisten voldeed, ze aten en leefden op de kamer; er was geen kleerkast dus hun kleren bleven in hun tas zitten, ze verwarmden met elektrische vuurtjes (indien er elektriciteit was), er was geen tafel om aan te eten, ze aten aan een klein tafeltje op hun kamer van 40 op 60 cm.

Ook ten aanzien van de andere werknemers stelt de rechtbank vast dat misbruik werd gemaakt van de preciaire administratieve en sociale of zelfs illegale toestand waarin de betrokkenen verkeerden. D.P. erkende in zijn verklaring zelf dat zij er verbleven omdat ze de taal en het land niet kenden. Gelet op hun lage uurloon dienden zij minstens een week te werken, de Oekraïners twee weken, om de huur te kunnen betalen. De huur werd van hun loon afgehouden door D.P.

Dat het de bedoeling was om abnormaal profijt te realiseren staat vast. D.P. vroeg 200 euro per bed en realiseerde dus (afhankelijk van het aantal huurders) zelf nog winst aangezien hij zelf slechts 1.120 euro betaalde aan L.P. Van veel nutskosten was geen sprake vermits er een budgetmeter geplaatst werd.

Ook in hoofde van S.F. BVBA werd er abnormaal profijt beoogd. De rijwoning was niet geschikt en onbewoonbaar als kamerwoning. Ook aan het gebouw zelf waren er meerdere inbreuken op de Wooncode. Toch werd 1.120 euro gevraagd aan D.P. voor een gesloten

bebouwing op 161 m². S.F. BVBA raamde de huurwaarde van dit pand zelf op slechts 850 euro (p. 1162, karton II). Voor de fermette met aanhorigheden op 8.690 m² in (...) ging L.P. na renovatie 1.200 euro vragen, wat één en ander in een bijzonder perspectief stelt.

Ten onrechte houdt L.P. voor dat hij er niet van op de hoogte was dat D.P. de woning onderverhuurde en dat er zoveel arbeiders in de woning verbleven. De rechtbank acht deze stelling in strijd met:

o de verklaring ingevuld door M.P., waarbij hij expliciet verklaart dat hij "Filip kent als de eigenaar van de woning" Hij verklaarde verder dat ze er soms met 9 arbeiders verbleven. (M.P. karton I, kaft 2, p144);

o de verklaring ingevuld door K.Z. die op zijn beurt uitdrukkelijk verklaart dat hij werkt als werknemer bij "een zekere Filip hier in België" en dat hij de huurwoning via de werkgever verkregen heeft (verklaring K.Z., karton I, kaft 2, p172);

o de feitelijke vaststelling dat S.F. BVBA en L.P. perfect op de hoogte waren, aan de hand van de facturatie en de controle van de werven, over het aantal arbeiders dat aan het werk was op de werven en dus diende gehuisvest te worden;

o de feitelijke vaststelling dat de vreemde arbeiders telkens gehuisvest werden in panden eigendom van L.P. /S.F. BVBA;

o de verklaring van L.P. waarin hij bevestigt woningen te verhuren precies met de bedoeling er de vreemde werknemers in onder te brengen;

o de verklaring van D.P. waaruit blijkt dat L.P. wist hoeveel arbeiders er in de (...) 223 verbleven: "Hij wist dat wij daar gemiddeld met 8 mensen verbleven, maar soms ook met 10. Voor het werk op de (...) had ik meer volk nodig. De werf van de Tolhuislaan loopt al twee jaar met onderbrekingen. L.P. wist dat wij er soms met 10 verbleven, hij wist dat meer volk nodig had. Hij had mij er attent op gemaakt dat er te veel mensen waren in de woning doch heeft dit tijdelijk getolereerd en gezegd dat ik zo snel mogelijk een oplossing moest vinden."

o de verklaring van D.P. waaruit blijkt dat L.P. wist wat er zich in de woning in de (...) afspeelde en dit zelf heeft kunnen vaststellen. D.P. bevestigt dit in zijn verklaring namelijk als volgt: "Toen L.P. er in december 2015 is binnen geweest op het adres (...) heeft hij de toestand van de woning gezien en heeft hij ook gezien hoeveel mensen er verbleven." D.P. woonde er op dat ogenblik zelf samen met 5 andere Poolse arbeiders en hoewel hij stelde dat de toestand er op dat ogenblik niet zo smerig was als op het ogenblik van de controle, moet het klaar en duidelijk geweest zijn, zowel voor L.P. als voor D.P. dat de woning niet geschikt was voor kamerverhuur;

o de verklaring van L.P. die bevestigt dat hij in de woning geweest is in december 2015; dat hij aldus moet gezien hebben dat er minstens 6 mensen woonden terwijl hij zelf in zijn verklaring stelt dat er in de woning maximum drie-vier personen konden "logeren".

Al deze elementen, samen genomen met de hierboven aangetoonde fictieve scheiding tussen J.Z.O. SP en S.F. BVBA, doen de rechtbank besluiten dat de voorgehouden onwetendheid door L.P. onterecht is. Hij wist wat gebeurde en tolereerde dit in het licht van de hoeveelheid arbeiders die hij nodig had om op zijn werven te werken. De onmisbare hulp van S.F. BVBA, L.P., D.P. en J.Z.O. SP bij de verwezenlijking van het misdrijf huisjesmelkerij staat dan ook vast.

42. Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de basismisdrijven onder de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, bewezen in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde.

De tenlastelegging F.3, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, voor wat betreft P.J. acht de rechtbank niet bewezen. Lift het dossier blijkt dat deze laatste op een studio apart woonde, op een ander adres, samen met zijn echtgenote. Ten aanzien van hem is geen misbruik aangetoond zodat de beklaagden worden vrijgesproken voor de tenlastelegging F.3, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Daarnaast stelt de rechtbank vast dat P.A., voor de tewerkstelling in het kader van J.Z.O. SP, werkte voor een firma uit Deinze, Dycha & Company. De in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode omvat ook deze tewerkstelling. Dat zij ook reeds in die periode zou gehuisvest zijn door toedoen van de beklaagden blijkt niet uit het dossier zodat zij dan ook dienen vrijgesproken te worden voor de tenlastelegging F.7, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, voor de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de feiten, voorwerp van de tenlastelegging F.7 (doch enkel voor de periode van 27.07.2014 tot 01.03.2013), zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, bewezen in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde.

Terecht stelt de verdediging van D.P. dat de incriminatieperiode dient te worden beperkt tot de dagen 1 en 2 februari 2016 voor wat betreft de Oekraïense arbeiders. Alle drie de Oekraïense arbeiders werden op 2 februari 2016 reeds overgebracht naar het gesloten asielcentrum in (...). Een tewerkstelling na 2 februari 2016 is niet aangetoond.

Om die reden acht de rechtbank de tenlasteleggingen F.8, F.9, F.10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016, niet bewezen en worden de beklaagden daarvoor vrijgesproken.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F.8, F.9, F.10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, wel bewezen in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016,

43. De rechtbank oordeelt verder dat het onderzoek niet heeft aangetoond dat van het misdrijf huisjesmelkerij een gewoonte is gemaakt, gelet op de relatief korte periode bij het merendeel van de bewezen verklaarde misdrijven. De beklaagden worden dan ook vrijgesproken van deze verzwarende omstandigheid.

F. Conclusie

44. De rechtbank spreekt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, B.10, D.8, D.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016.

De rechtbank spreekt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.7 en 0.7, zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

De rechtbank spreekt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5, E.6, E.7, E.8, E.9 en E.10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

De rechtbank spreekt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde vrij voor de tenlastelegging F.3, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014), F.8, F.9, F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016) telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

De rechtbank spreekt de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde ook vrij voor de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", voorzien in de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8, F.9 en F.10 zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Samengenomen is de rechtbank van oordeel dat uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen:

A.1, A.2, A.3 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), B.8, B.9, B.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016),

C,

D.1, D.2, D.3, D.4, D.5, D.6,

D.7 (voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016),

D.8, 0.9, 0.10 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016),

F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), F.8, F.9 en F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016) behoudens de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt",

telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, bewezen zijn in hoofde van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde.

Straf

45. Algemeen

De bewezen verklaarde feiten zijn voor de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf.

De straf voor het zwaarst bestrafte misdrijf is die voor de tenlasteleggingen onder F, namelijk, een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 500 euro tot 25.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 9 (en te verhogen met de opdecimen).

Ten aanzien van de beklaagden-rechtspersonen, is de straf rekening houdende met art. 41bis Strafwetboek, evenwel een geldboete van 3000 tot 240.000 euro, te vermenigvuldigen met het aantal betrokken slachtoffers, in casu 9 (en te verhogen met de opdecimen).

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, als de begeleidende omstandigheden en persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De beklaagden hebben doelbewust een constructie opgezet met als doel het ontduiken van de Belgische socialezekerheidsbijdragen en loon- en arbeidsvoorwaarden. Door hun praktijken van sociale dumping hebben zij het solidariteitsbeginsel dat ten grondslag ligt van het Belgisch systeem van sociale bescherming ondermijnd en hebben zij de rechten van de migrerende arbeiders binnen Europa uitgehold.

- Zij hebben de Belgische sociale bescherming ontnomen aan buitenlandse bouwvakkers die in realiteit voor een Belgische onderneming, S.F. BVBA, werkten. De handelwijze van de beklaagden leidde ook tot oneerlijke concurrentie ten aanzien van sectorgenoten en tot een druk op deze sectorgenoten om eveneens sociaalrechtelijke verplichtingen te overtreden.

De rechtbank tilt er bovendien zwaar aan dat de arbeiders onredelijk hoge huurprijzen werden aangerekend in verhouding tot hun loon. Zij betaalden 200 euro voor een schamel bed in een woning zonder verwarming, zonder warm water, zonder reglementaire elektriciteit en zonder ook maar de minste privacy. Het extreme winstbejag van de beklaagden lag aan de basis van dit alles en zorgde ervoor dat zij op een beschamende wijze profiteerden van de sociaal preciaire situatie van deze arbeiders.

46. De bestraffing moet erop gericht zijn de beklaagden duidelijk te maken dat zij in de toekomst hun bedrijfsvoering op een wettelijke manier, met naleving van alle sociaalrechtelijke verplichtingen, moeten organiseren. Tevens moet de bestraffing tegemoet komen aan de maatschappelijke kost die de feiten hebben veroorzaakt door de noodzakelijke inzet van middelen bij inspectie en justitie.

L.P. werd in 2005 en 2013 door de politierechtbank veroordeeld wegens Intoxicatie aan het stuur. Hij werd in 2010 correctioneel veroordeeld wegens geluidshinder.

D.P. heeft in België nog een blanco strafregister.

Aan L.P. wordt de gunst van de opschorting niet toegestaan omdat geenszins wordt aangetoond dat een bestraffing zoals hierna bepaald de sociale, hetzij de professionele declassering van de gedaagde met zich mee zou brengen.

Er zijn naar het oordeel van de rechtbank ook geen redenen om aan L.P. een werkstraf op te leggen omdat die straf niet aangepast is aan de individuele persoonlijkheid van de gedaagde en niet zal bijdragen tot maatschappelijke re-integratie.

Gelet op wat voorafgaat, dringt een gevangenisstraf zoals hierna bepaald, geheel met uitstel voor de eerste beklaagde en gedeeltelijk met uitstel voor de derde beklaagde, zich op samen met de hierna bepaalde geldboetes opgelegd aan alle beklaagden, zij het steeds gedeeltelijk met uitstel. Deze straffen komen aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

47. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale-bepalingen). Deze bijdrage- bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moet ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

48. Vordering tot verbeurdverklaring van het onroerend goed gelegen te (...)

De Arbeidsauditeur vordert deze rechtbank de bijzondere verbeurdverklaring te bevelen van het onroerend goed gelegen te (...) (44809, sectie en perceelsnr. L566p) op grond van de artikelen 433novies, derde lid en 433terdecies, 2de lid Strafwetboek.

Het bewijs van kantmelding op het hypotheekkantoor werd aan het strafdossier gevoegd (kaft rechtspleging en p. 59 strafdossier). Daaruit blijkt dat S.F. BVBA eigenaar is voor 98%, L.P. voor 1% en L.L. voor 1%.

De rechtbank stelt vast dat de verbeurdverklaring een verplicht karakter kent gelet op art. 42, 10 en 433terdecies, 2de lid Strafwetboek. De rechtbank spreekt bijgevolg de bijzondere verbeurdverklaring uit van het onroerend goed gelegen te (...) (44809, sectie en perceelsnr. L566p) dit ten belope van de eigendomsrechten van S.F. BVBA (98%) en de eigendomsrechten van L.P. (1%). De eigendomsrechten van L.L. (1%) worden door de rechtbank onverlet gelaten gelet op het feit dat zij geen betrokkenheid kende in dit dossier en teneinde de rechten van derden niet te schaden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195, 227 Wetboek van Strafvordering; art. 181, 162, 175, 235, 433 van het Sociaal Strafwetboek;

art. 1, 2 3 Wet van 4 oktober 1867

art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 25, 38, 39, 40, 41, 41bis, 42, 65, 66, 79, 80, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8,14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

VOORAFGAANDELIJK

Verbeteret, vult aan en heromschrijft de dagvaarding als volgt:

"1. L.P., zaakvoerder, geboren te (...) op (...), wonende te (...), ;(...)

3. D.P., monteur van gebouwen, geboren te (...) (Polen) op (...), wonende te (...), verblijvende te (...), met de Poolse nationaliteit; (RR ...)

(...)

VERDACHT VAN: te 9000 GENT en elders in het Rijk,

als dader of als mededader,

A. vreemdelingen te hebben tewerkgesteld in strijd met de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en **met artikel 175, §1 Sociaal Strafwetboek, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan 3 maanden of tot vestiging in België**, met betrekking tot de volgende 3 personen van Oekraïense nationaliteit in de periode van 1 februari 2016 tot 1 maart 2016:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

B. werknemers te hebben tewerkgesteld zonder elektronische mededeling aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen, zoals bepaald in het koninklijk besluit van 5 november 2002 (...) **van de gegevens vereist krachtens dit**

koninklijk besluit, in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemers zijn prestaties aanvat, strafbaar gesteld door artikel 181, §1, 10 van het Sociaal strafwetboek, met betrekking tot de volgende 10 personen:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2016 tot 1 maart 2016;

2. (...)

3. J.P., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;

4. P.G.K., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;

5. (...)

6. (...)

7. P.A. in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016

8. (...)

9. (...)

10. (...)

(...)

C. met het oogmerk om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welke hij of een ander verschuldigd is, oplichting te hebben gepleegd, strafbaar gesteld door artikel 235 van het Sociaal strafwetboek, met name door de tewerkstelling van Poolse en Oekraïense werknemers in België door middel van een Poolse postbusfirma en Poolse stroman, **in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016.**

(...)

D. het niet betalen van loon aan een werknemer, strafbaar gesteld door artikel 162, 1° van het Sociaal Strafwetboek, met betrekking tot de volgende 10 personen, herhaaldelijk in de navolgende periodes:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2016 tot 1 maart 2016;

2. (...)

3. J.P., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;

4. P.G.K., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;

5. (...)

6. (...)

7. P.A. in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016

8. (...)
9. (...)
10. (...)

BIJ SAMENHANG:

E. zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel, ni. het misdrijf zoals omschreven in artikel 433 quinquies §1, 3° van het Strafwetboek, door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, **het nemen** of de overdracht van de controle over hem **met als doel het verrichten van werk in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid**, met name door de betrokkenen tewerk te stellen a rato van 6 EUR per uur tot 10 uur per dag en 6 dagen per week in mensenwaardige omstandigheden, met betrekking tot de volgende personen en in de volgende periodes:

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2016 tot 1 maart 2016;
2. (...)
3. J.P., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;
4. P.G.K., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;
5. (...)
6. (...)
7. P.A. in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016
8. (...)
9. (...)
10. (...)

met de verzwarende omstandigheid (art. 433septies, 2° Sw.) dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de betrokkenen verkeerden ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve en sociale toestand, zodanig dat de betrokken personen in feite geen echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

1. D.M.G., in de periode van 15 januari 2016 tot 1 maart 2016;
2. (...)
3. J.P., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;
4. P.G.K., in de periode van 25 januari 2016 tot 1 maart 2016;

5. (...)
6. (...)
7. P.A. in de periode van 15 april 2014 tot 1 maart 2016
8. (...)
9. (...)
10. (...)

met de verzwarende omstandigheid (art. 433undecies, 1° Sw.) dat van de betrokken activiteit een gewoonte is gemaakt.

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van L.P.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, 8.10, D.8, D.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.7 en D.7, zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5, E.6, E.7, E.8, E.9 en E10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen F.3, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014), F.8, F.9, F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016) telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", voorzien in de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8, F.9 en F.10, zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3. (voor wat betreft periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.8, B.9 en B.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), en B.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.1, D.2, D.3, D.4, D.5, D.6, D.7 (voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), D.8, D.9, D.10 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), F.8, F.9 en F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, behoudens de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 8 maanden** en een **geldboete van 500 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 27.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde **hoofdgevangenisstraf** voor de duur van 5 jaar, en voor **250 euro x 9 slachtoffer**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 13.500 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Ten aanzien van S.F. BVBA

Spreekt de beklaagde vil voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, B.10, D.8, D.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.7 en D.7, beiden zoals verbeterd en aangevuld voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5, E.6, E.7, E.8, E.9 en E.10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen F.3, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014), F.8, F.9, F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016) telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", voorzien in de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8, F.9 en F.10 zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (voor wat betreft periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.8, B.9 en B.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari

2016), en B.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.1, D.2, D.3, D.4, D.5, D.6, D.7 (voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), D.8, D.9, D.10 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), F.8, F.9 en F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, behoudens de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 3.000 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 162.000 euro.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **2.250 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 121.500 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Ten aanzien van D.P.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, B.10, D.8, D.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.7 en D.7, beiden zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen E.1, E.2, E.3, E.4, E.5, E.6, E.7, E.8, E.9 en E.10, telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen F.3, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014), F.8, F.9, F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016) telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", voorzien in de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8, F.9 en F.10-zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen 13.1, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.8, B.9 en B.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), en 8.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.1, D.2, D.3, D.4, D.5, D.6, D.7 (voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), D.8, D.9, D.10 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), F.8, F.9 en F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, behoudens de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **gevangenisstraf van 8 maanden** en een **geldboete van 500 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 27.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde **hoofdgevangenisstraf**, behoudens de voorhechtenis, voor de duur van 5 jaar, en voor **250 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 13.500 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Ten aanzien van J.Z.O. SP

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3, B.8, B.9, B.10, D.8, D.9 en D.10, telkens zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen B.7 en D.7, beiden zoals verbeterd en aangevuld, voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlasteleggingen F.3, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2014 tot 26 juli 2014), F.8, F.9, F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 3 februari 2016 tot en met 1 maart 2016) telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Spreekt de beklaagde vrij voor de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", voorzien in de tenlasteleggingen E1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8, F.9 en F.10 zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A.1, A.2, A.3 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen BI, B.2, B.3, B.4, B.5, B.6, B.8, B.9 en B.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), en B.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), telkens zoals verbeterd en aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging C, zoals aangevuld, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen D.1, D.2, D.3, D.4, D.5, 0.6, 0.7 (voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), D.8, D.9, D.10 (voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, bewezen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen F.1, F.2, F.4, F.5, F.6, F.7 (doch enkel voor wat betreft de periode van 27 juli 2014 tot en met 1 maart 2016), F.8, F.9 en F.10 (doch enkel voor wat betreft de periode van 1 februari 2016 tot en met 2 februari 2016), telkens zoals verbeterd, aangevuld en heromschreven, behoudens de verzwarende omstandigheid "dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt", bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een **geldboete van 3.000 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 162.000 euro.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **2.250 euro x 9 slachtoffers**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 121.500 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Kosten en bijdragen

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 176,74 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in hun hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

Bijzondere verbeurdverklaring

Verklaart verbeurd het onroerend goed gelegen in de Maaltebruggestraat 223, 9000 Gent - 44809, sectie en perceelsnr. L566p, overeenkomstig art. 42, 10 en 433terdecies, 2de lid Strafwetboek.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 1 februari 2017 waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

P. Coppens	voorzitter
K. Van Hoecke	rechter
L. Van Daele	rechter
M. Deconynck	substituut-arbeidsauditeur
M. Delporte	griffier.